KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 7.5.2007
KOM(2007) 238 wersja ostateczna

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

(Jedynie tekst w języku włoskim jest autentyczny)

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Zgodnie z art. 395 ust. 1 dyrektywy 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej, Rada, stanowiąc jednomyślnie na wniosek Komisji, może upoważnić każde z państw członkowskich do stosowania szczególnych środków stanowiących odstępstwo od przepisów powyższej dyrektywy w celu uproszczenia procedury poboru podatku lub zapobieżenia niektórym rodzajom uchylania się od opodatkowania lub unikania opodatkowania.

W piśmie, które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji, Włochy wystąpiły z wnioskiem o upoważnienie do wprowadzenia środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE. Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, dnia 28 lutego 2007 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. W piśmie z dnia 21 listopada 2006 r. Komisja zawiadomiła Włochy, że otrzymała wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne dla rozpatrzenia wniosku.

- **Kontekst ogólny**

Artykuł 168 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że podatnik jest uprawniony do odliczenia VAT nałożonego na towary lub usługi zakupione na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Zgodnie z wymogami artykułu 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy użycie towarów stanowiących część majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych uznawane jest za odpłatne świadczenie usług, jeśli VAT od takich towarów podlegał w całości lub w części odliczeniu. Ten system pozwala na odzyskanie VAT przy pierwotnym zakupie składników majątku używanych zarówno do celów działalności gospodarczej, jak i prywatnych, ale w celu zagwarantowania opodatkowania ostatecznej konsumpcji użycie do celów prywatnych jest wtedy traktowane jako świadczenie usług, przy czym odnośny VAT może być zwrócony tylko podatnikom.

W przypadku pojazdów silnikowych stosowanie tego systemu sprawia trudności z kilku powodów, przede wszystkim dlatego, iż trudno jest określić relację między użyciem do celów prywatnych i do celów działalności gospodarczej. Jeśli prowadzona jest dokumentacja, stanowi to dodatkowe obciążenie zarówno dla przedsiębiorstwa, jak i dla administracji, związane z jej prowadzeniem i kontrolą. Z uwagi na liczbę odnośnych pojazdów indywidualne uchylanie się od płacenia podatków nawet na niewielką skalę może w efekcie końcowym dać znaczne sumy.

Włoskie organy podatkowe wniosły o upoważnienie do ograniczenia odliczenia podatku do określonego procentu pierwotnego odliczenia, w zamian za zwolnienie przedsiębiorstw z konieczności rozliczania się z podatku w związku z użyciem do celów prywatnych, co miałoby stanowić alternatywę dla systemu określonego w dyrektywie. Zaletą tego rozwiązania jest uproszczenie systemu dla wszystkich zainteresowanych; gwarantuje on również, że procent podatku, w przypadku którego w przeciwnym razie mogłoby dojść do uchylenia się od płacenia podatku, zostanie

pobrany.

Wnosi się o ograniczenie w wysokości 60 %. Liczba ta wynika z badań przeprowadzonych przez Włochy i zgodnie z warunkami wniosku podlegałaby przeglądowi po dwóch latach, podobnie jak funkcjonowanie odstępstwa.

Nowy system będzie miał zastosowanie do wszystkich przedsiębiorstw, w których pojazdów nie używa się wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Uproszczenie do jednolitej zryczałtowanej stawki nie przynosiłoby korzyści, gdyby przedsiębiorstwa mogły odrzucić ten system. Jednakże niektóre pojazdy byłyby wyłączone z ograniczenia prawa do odliczania, a zatem obowiązywałyby je ogólne zasady. W pierwszym etapie wyłączone byłyby wszystkie pojazdy mające ponad 9 miejsc siedzących (wliczając fotel kierowcy) i przekraczające określoną masę. Ogranicza to zakres zastosowania nowego systemu głównie do samochodów osobowych, furgonetek dostawczych, furgonetek osobowych, motocykli i motorowerów. Ponadto następujące pojazdy nie podlegają ograniczeniu, nawet jeśli wchodzą one w zakres zastosowania i są używane do celów prywatnych: pojazdy należące do przedsiębiorstw, których przedmiotem działalności handlowej są kupno i sprzedaż pojazdów; pojazdy zakupione w celu leasingu lub wynajmu; taksówki, pojazdy używane do celów szkoleniowych przez szkoły nauki jazdy i pojazdy używane przez przedstawicieli handlowych.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek**

Istniały lub istnieją inne odstępstwa ograniczające prawo do odliczania VAT związanego z pojazdami. W Zjednoczonym Królestwie obowiązuje obecnie odstępstwo, zgodnie z którym odliczenie podatku naliczanego od opłat za wynajem lub leasing samochodu osobowego używanego do celów działalności gospodarczej przez podlegającego opodatkowaniu najemcę lub biorącego w leasing jest ograniczone do 50 %, jeśli samochód ten jest również używany do celów prywatnych. Zjednoczone Królestwo zostało również upoważnione do tego, aby używanie tego rodzaju samochodów do celów prywatnych nie było traktowane jako odpłatne świadczenie usług.

Artykuł 176 dyrektywy 2006/112/WE stanowi, że Rada określa wydatki, które nie dają prawa do odliczenia VAT. Do czasu wejścia w życie odpowiednich przepisów państwa członkowskie są upoważnione do utrzymania wszystkich wyłączeń obowiązujących w dniu 1 stycznia 1979 r. W związku z tym istnieje pewna liczba przepisów „wstrzymujących", które ograniczają prawo do odliczenia związanego z pojazdami silnikowymi.

- **Spójność z polityką i celami Unii w innych dziedzinach**

Nie dotyczy.

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENA WPŁYWU

- **Konsultacje z zainteresowanymi stronami**

Nie dotyczy.

- **Gromadzenie i wykorzystanie wiedzy specjalistycznej**

Nie zaistniała potrzeba skorzystania z pomocy ekspertów zewnętrznych.

- **Ocena wpływu**

Celem wniosku jest zwalczanie uchylania się od płacenia VAT i uproszczenie procedury poboru podatku, w związku z czym wniosek powinien mieć pozytywne skutki.

Wspomniane rozwiązanie zostało uznane przez Włochy za odpowiedni środek i jest porównywalne z wcześniejszymi i obecnie obowiązującymi odstępstwami. Środek, którego dotyczy wniosek, jest podobny do koncepcji we wniosku Komisji COM(2004) 728 zawierającym przepisy dotyczące rodzajów wydatków, które mogą podlegać ograniczeniu prawa do odliczenia.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Upoważnienie Włoch do stosowania środka stanowiącego odstępstwo od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w celu ograniczenia prawa podatnika do odliczenia VAT od wydatków związanych z silnikowymi pojazdami drogowymi, jeśli pojazd nie jest używany wyłącznie do celów działalności gospodarczej. Jeśli prawo do odliczenia zostało ograniczone, odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) zwolni podatnika z rozliczania się z podatku od użycia pojazdu w celach prywatnych. Środek jest ograniczony do pojazdów nieprzekraczających określonej liczby miejsc siedzących i określonej masy, przy czym przewidziano przepis dotyczący ograniczonej liczby specyficznych wyjątków od tej zasady.

Ograniczenie ma formę zryczałtowanej stawki 60 %, przy czym po dwóch latach funkcjonowania odstępstwa Włochy dokonają przeglądu stawki, rozważą potrzebę środka stanowiącego odstępstwo i zdadzą z tego odpowiednie sprawozdanie. Decyzja wygaśnie z dniem określonym w decyzji lub z dniem wejścia w życie przepisów wspólnotowych regulujących ograniczenia prawa do odliczenia w tym zakresie, w zależności od tego, która data będzie wcześniejsza.

- **Podstawa prawna**

Artykuł 395 ust. 1 dyrektywy Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej.

- **Zasada pomocniczości**

Niniejszy wniosek wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Wspólnoty. W związku z tym zasada pomocniczości nie ma zastosowania.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów:

Niniejsza decyzja dotyczy upoważnienia przyznanego państwu członkowskiemu w

odpowiedzi na jego własny wniosek i nie stanowi zobowiązania.

Biorąc pod uwagę ograniczony zasięg odstępstwa, środek szczególny jest proporcjonalny do wyznaczonego celu.

- **Wybór instrumentów**

Proponowane instrumenty: inne.

Inne instrumenty byłyby niewłaściwe z następujących względów:

Na mocy art. 395 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej odstępstwo od wspólnych zasad VAT jest możliwe jedynie w drodze upoważnienia przez Radę stanowiącą jednomyślnie na wniosek Komisji. Decyzja Rady jest jedynym właściwym instrumentem, ponieważ może być skierowana do jednego państwa członkowskiego.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Wniosek nie ma wpływu na budżet Wspólnoty.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Klauzula przeglądu/weryfikacji/wygaśnięcia**

Wniosek zawiera klauzulę przeglądu.

Wniosek zawiera klauzulę wygaśnięcia.

.

Wniosek

DECYZJA RADY

upoważniająca Republikę Włoską do stosowania środków stanowiących odstępstwo od art. 26 ust. 1 lit. a) i art. 168 dyrektywy 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską,

Uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej[1], w szczególności jej art. 395 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji[2],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W piśmie z dnia 9 października 2006 r., które wpłynęło do Sekretariatu Generalnego Komisji w dniu 11 października 2006 r., Włochy wniosły o upoważnienie do wprowadzenia środków stanowiących odstępstwo od przepisów dyrektywy 77/388/EWG (obecnie dyrektywa 2006/112/WE) regulujących prawo podatnika do odliczenia VAT płaconego od zakupionych towarów i usług oraz przepisów nakładających wymóg opodatkowania składników majątku przedsiębiorstwa używanych do celów prywatnych.

(2) Zgodnie z art. 395 ust. 2 dyrektywy 2006/112/WE, pismem z dnia 28 lutego 2007 r. Komisja poinformowała pozostałe państwa członkowskie o wniosku złożonym przez Włochy. Pismem z dnia 21 listopada 2006 r. Komisja zawiadomiła Włochy, że posiada wszystkie informacje, które uznaje za niezbędne dla rozpatrzenia wniosku.

(3) Artykuł 168 dyrektywy 2006/112/WE ustanawia prawo podatnika do odliczenia VAT nałożonego na dostarczane mu towary i świadczone na jego rzecz usługi, które są wykorzystywane na potrzeby opodatkowanych transakcji podatnika. Artykuł 26 ust. 1 lit. a) tej dyrektywy zawiera wymóg rozliczania się z VAT w przypadku użycia składników majątku przedsiębiorstwa do celów prywatnych.

(4) Trudno jest dokładnie określić zakres używania pojazdów do celów prywatnych, a nawet jeśli jest to możliwe, procedura jest często zawiła. W ramach środków, których dotyczy wniosek, kwota odliczenia VAT w przypadku wydatków związanych z

[1] Dz.U. L 347 z 11.12.2006, str. 1.
[2] Dz.U. C […] z […], str. […].

pojazdami, które nie są używane wyłącznie do celów działalności gospodarczej, powinna, z pewnymi wyjątkami, być procentową stawką zryczałtowaną. W oparciu o obecnie dostępne informacje władze Włoch uznają, że stawka 40 % jest właściwa. Jednocześnie w celu uniknięcia podwójnego opodatkowania wymóg rozliczenia się z VAT w przypadku użycia pojazdu do celów prywatnych powinien być zawieszony, jeśli pojazd podlega powyższemu ograniczeniu. Środki te mogą być uzasadnione potrzebą uproszczenia procedury poboru VAT i zapobieżenia uchylaniu się od płacenia podatków wynikającemu z niewłaściwego prowadzenia dokumentacji.

(5) Środki stanowiące odstępstwo powinny być czasowo ograniczone, aby można było ocenić ich skuteczność oraz stwierdzić, czy ustalona stawka procentowa jest odpowiednia, ponieważ pierwotna jej wysokość opiera się na wstępnych ustaleniach dotyczących użycia do celów działalności gospodarczej.

(6) W dniu 29 października 2004 r. Komisja przedstawiła wniosek dotyczący dyrektywy Rady zmieniającej dyrektywę 77/388/EWG, obecnie dyrektywa 2006/112/WE, w odniesieniu do prawa do odliczania VAT[3]. Środki stanowiące odstępstwo powinny wygasnąć z chwilą wejścia proponowanej dyrektywy w życie, jeśli nastąpi ono wcześniej niż data określona w decyzji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

W drodze odstępstwa od art. 168 dyrektywy 2006/112/WE niniejszym upoważnia się Włochy do ograniczenia do 40 % prawa do odliczenia VAT nakładanego na wydatki związane z silnikowymi pojazdami drogowymi, które nie są wykorzystywane wyłącznie do celów działalności gospodarczej.

Artykuł 2

W drodze odstępstwa od art. 26 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2006/112/WE zobowiązuje się Włochy do tego, aby nie traktowały jako odpłatnego świadczenia usług użycia do celów prywatnych pojazdu stanowiącego składniki majątku przedsiębiorstwa podatnika, jeśli na mocy niniejszej decyzji pojazd ten podlega ograniczeniu prawa do odliczenia VAT.

Artykuł 3

Wydatki związane z pojazdami są wyłączone z ograniczenia prawa do odliczenia, zgodnie z niniejszą decyzją, jeśli pojazd należy do jednej z poniższych kategorii:

(1) pojazd stanowi jedno z narzędzi pracy podatnika w ramach wykonywania jego działalności;

(2) pojazd jest używany jako taksówka;

[3] Dz.U. C 24, z 29.1.2005 str. 10. COM(2004) 728

(3) pojazd jest używany do celów szkoleniowych przez szkołę nauki jazdy;

(4) pojazd jest używany do celów wynajmu lub leasingu;

(5) pojazd jest używany przez przedstawicieli handlowych.

Artykuł 4

Wydatki związane z pojazdami obejmują koszty zakupu pojazdu, w tym wydatki związane z montażem i podobne, produkcją, nabyciem wewnątrzwspólnotowym, przywozem, leasingiem lub wynajmem, przeróbkami, naprawą lub konserwacją i wydatki związane z dostawami towarów lub świadczeniem usług związanych z pojazdami i ich użyciem, w tym smarów i paliwa.

Artykuł 5

Artykuły 1 i 2 mają zastosowanie do wszystkich pojazdów silnikowych, z wyjątkiem ciągników rolniczych lub leśnych, które z reguły są używane do przewozu osób lub towarów drogą lądową, których dopuszczalna masa całkowita nie przekracza 3500 kg i które, oprócz siedzenia kierowcy, mają nie więcej niż osiem miejsc siedzących.

Artykuł 6

Ocenę obejmującą pierwsze dwa lata stosowania niniejszej decyzji, w tym przegląd stosowanego ograniczenia procentowego, należy przedstawić Komisji po dwuletnim obowiązywaniu niniejszej decyzji, jednak nie później niż do dnia 31 grudnia 2009 r.

Artykuł 7

Niniejsza decyzja wygasa z dniem wejścia w życie przepisów wspólnotowych określających rodzaj wydatków związanych z silnikowymi pojazdami kołowymi, w przypadku których odliczenie podatku od wartości dodanej podlega ograniczeniom, a najpóźniej z dniem 31 grudnia 2010 r.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja skierowana jest do Republiki Włoskiej.

Sporządzono w Brukseli, dnia

W imieniu Rady
Przewodniczący